Forord

Museer er tidsmaskiner. De skaper tider: Fortider og nåtider, men også dårlige tider, gode tider, opplysningstider og mørke tider. Gjennom gjenstander, lyssetting, tekster og arkitektur lager de menneskegruppers ulike tider: Kvinners eller barns tider, arbeideres eller minoriteters tider. Og ikke minst skaper de naturtider: Dinosauernes eller pungdyrenes tider, universets eller et enkelt minerals tid.

Hva er museenes rolle i å skape tider som kommer? ”The future is now”, skriver ungdommene som demonstrerer og streiker for at politikerne skal ta trusler mot jordens klima på alvor. Museene følger opp med innsamling av bilder og historier. De ønsker å dokumentere samtid. Og de ønsker å være relevante for ungdommene og for klimaengasjementet de uttrykker. De ønsker med andre ord å bidra til at klimaengasjementet setter spor og får en varighet. Slik vil de også bidra til å endre, forme eller skape tider som kommer.

I 2018 ble det etablert en ny arbeidsgruppe innen ICOM (International Council of Museums) med tittelen Museums and Sustainability. Vår visjon, skriver gruppa, er at i en nær framtid vil museer bidra så konstruktivt og effektivt som mulig til å møte de mange utfordringene klimaendringer og i en bredere forstand, bærekraftsproblematikk, skaper. Museer har en unik rolle å spille, hevdes det videre. Vi er spent på resultatet når gruppen skal levere sin rapport ved slutten av dette året.

Dette nummeret av Nordisk Museologi har et spesialtema: Museumskommunikasjon mellom opplysning og erfaring. De to redaktørene for temaet, Hans Dam Christensen og Michael Haldrup, er begge deltakere i forskningsprosjektet Vores Museum (se presentasjon i Nordisk Museologi 2/2017). Artiklene stammer fra arbeidet i dette forskningsprosjektet, og utfordringen og problemstillingen de reiser er et av museenes evige dilemmaer: Hvordan håndtere og administrere forholdet mellom opplysning og erfaring i museene? Det finnes ikke noe evig svar, men det er forfriskende å få stilt spørsmålet på nytt, fordi disse begrepene nå kan tematiseres som noe annet enn motpoler, snarere er det hvordan de arbeider sammen på ulike måter som blir tematisert.

Utenfor tema har vi tre artikler. Christiane Finsen utforsker også alternative måter å forstå museets rolle som kunnskapsformidler og erfaringsrom. Line Brædder etablerer en verktøykasse for atmosfæriske kunstrom – i et arbeid som nettopp utforsker museumserfaringen. Og til sist gir Susanne

Krogh Jensen et instruktivt bilde av hvordan kulturpolitikken etablerer et dansk museumssystem fra 1950-tallet og fremover. Samlet viser de nettopp det særegne tidssystemet som museer opererer innenfor: Den historiske dybden og institusjonens og samlingens varighet skaper spesifikke forutsetninger for hvordan museene kan agere i samtid og framtid. God lesning!

Brita Brenna